

Uw woord
is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad
(Ps. 119:105)

Psalm 19

Schepping en wet vertellen Gods eer.
Een psalm van David, voor de koorleider.

Een psalm van David, voor de leider van het koor en bijbehorend orkest. De koorleider draagt zorg voor de tempelzangen.

Deze psalm bestaat uit twee gedeelten van geheel verschillende inhoud. De verzen 2 t/m 7 bezingen de heerlijkheid van God in de schepping, in de natuur.

De verzen 8 t/m 15 beschrijven de heerlijkheid van God in zijn woord en wet.

Men kan de grootheid van God wel in de natuur zien, maar Hij openbaart zich door zijn Woord.

2 De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen.

Het is een "vertellen" zonder woorden, maar toch verkondigt de hemel Gods eer. En het gewelf, het uitspannel, verkondigt het werk van Zijn handen.

Alle mensen op de aarde kunnen dat zien en daarom hebben zij geen verontschuldiging. Er staat in Romeinen 1:19/21 het volgende:

19 Omdat wat van God gekend kan worden, hun bekend is. God Zelf heeft het hun immers geopenbaard.

Wat van Hem gekend kan worden, zien de mensen in de schepping van de mens en de natuur. Het is openbaar, ja God Zelf immers heeft het hun geopenbaard.

20 Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn.

Gebruik je verstand en je ziet in de schepping, dat er een God is; er moet een Schepper zijn. Een zon die opgaat en ondergaat in totaal 24 uur. De maan als een licht voor de nacht. De zeven kleuren van de regenboog. De miljoenen sterren; het unieke menselijke lichaam.

Ja, zegt David in Psalm 139:14
Ik loof U omdat ik ontzagwekkend wonderlijk gemaakt ben.; wonderlijk zijn Uw werken, mijn ziel weet dat zeer goed.

Rom. 1:21
Want zij hebben, hoewel zij God kennen, Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar zij zijn verwaasd in hun overwegingen en hun onverstandig hart is verduisterd.

Waarom werd hun onverstandig hart verduisterd? Omdat zij de God, die zij in de Schepping zien, niet verheerlijkt of gedankt hebben.

3 De ene dag spreekt overvloedig tot de andere, de ene nacht geeft kennis door aan de andere.

De dag vult al sprekend – zonder woorden – de dag in. Des morgens begint dat spreken al met zonsopgang, en 's avonds eindigt die sprake met zonsondergang.

De nacht begint met schemering; de eerste sterren worden zichtbaar; de avondster Venus verschijnt aan de westelijke kant van de hemel en Venus is een morgenster in de morgen, aan de oostelijke hemel.

Er zijn op Venus hoge bergen van wel 11 km. hoog, hebben geleerden ontdekt.

4 Geen spreken is er, geen woorden zijn er, hun stem wordt niet gehoord.

Het is een sprake zonder woorden in volkomen stilte.

5 Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde, hun boodschap tot aan het einde van de wereld. Hij heeft daar een tent opgezet voor de zon.

Er gaat een boodschap uit van het scheidingswerk van God over heel de aarde. De zee wordt in dit vers vergeleken met een tent waar de zon in weg zakt.

6 En die is als een bruidegom, die zijn slaapkamer uit gaat; hij is vrolijk als een held om snel het pad te lopen.

En 's morgens wordt de zon vergeleken met een bruidegom die tevreden en jubelend als

een held begint aan zijn loop. Als de zon opstijgt in het oosten, lijkt het alsof hij uit een bruidsvertrek treed.

7 Aan het ene einde van de hemel is zijn opgang, zijn omloop is tot het andere einde; niets is verborgen voor zijn zonnegloed.

We zien dus in de schepping de majesteit van de Schepper. Echter, door de zondeval is er ook leed onder de dieren en het ene beest verslind het andere. Voor de zondeval was de schepping volmaakt en zeer goed. Na de zondeval niet meer.

En nu volgt een beschrijving van de heerlijkheid van Gods wet. Als eerste in vers 8:

8a De wet van de HEERE is volmaakt, zij bekeert de ziel.

Jacobus spreekt in zijn brief over de volmaakte wet der vrijheid. Dat lezen we in Jacobus 1:25 waar staat:

Hij echter, die zich in de volmaakte wet verdiept, die van de vrijheid, en daarbij blijft, die zal, omdat hij niet een vergeetachtig hoorder geworden is, maar een dader van het werk, zalig zijn in wat hij doet.

De volmaakte wet is die der vrijheid, waarbij niets moet maar alles mag, wat het goede en positieve betreft.

Om ons te verdiepen en dat is een mooi woord, in de volmaakte wet, die der vrijheid en dan niet als een vergeetachtig hoorder, maar als een werkelijke dader.

Dan zijn we zalig (en dat wil zeggen: gelukkig en blij) in wat wij doen.

We gaan terug naar Psalm 19.

8a: De wet van de Heere is volmaakt, zij bekeert de ziel.

Die volmaakte wet, die der vrijheid, werkt bekering uit in onze ziel.

8b De getuigenis des Heren is betrouwbaar, zij schenkt wijsheid aan de onverstandige.

Gods woord is betrouwbaar en schenkt ons wijsheid. Het is de wijsheid die van boven komt en waarvan het zo nodig is, om daarin toe te nemen.

Jacobus 3:17

Maar de wijsheid die van boven is, is ten eerste rein, vervolgens vreedzaam.

Met andere woorden: vul je gedachten met reine dingen. Het is ook in het natuurlijke zo: wie ongezonde dingen eet, kan er ziek van worden maar wie gezonde dingen eet, wordt er gezond van.

Zo is het ook wat ons hart betreft: vullen we ons hart met zuivere en reine dingen, dan worden wij rein en dan kunnen we ook toenemen in wijsheid, want *de wijsheid die van boven is, is ten eerste rein.*

Vervolgens (zegt Jacobus 3: 17) is de wijsheid vreedzaam.

De wijsheid is vreedzaam. Waar ruzie en woordenstrijd is, is op dat moment geen wijsheid aan het woord.

We hoorden uit Psalm 19 dat het woord wijsheid geeft aan de onverstandige.

En de wijsheid, die van boven komt, is ook welwillend en voor rede vatbaar. Zij staat open voor raad en vermaning; en wanneer

wij een luisterend oor hebben naar de ander toe, dan is dat wijs.

De wijsheid van boven is ook : *vol barmhartigheid en goede vruchten*. Of iets wijsheid is geweest of niet, kunnen wij afleiden aan het resultaat, aan de vruchten.

Jezus sprak over de wijsheid, dat zij gerechtvaardigd is door Haar kinderen (Mt. 11:19). Dat wat uit Haar voort komt, bepaalt haar wijsheid. Uit het resultaat van iets blijkt, of het wijsheid was of niet.

De wijsheid van boven is ook *onpartijdig*. Wij zijn als christenen leden van het lichaam van Christus; we zijn in dezelfde Gemeente als die van Petrus, Johannes en Paulus en dat is onze basis Gemeente.

Zij is ook *onpartijdig* als het gaat om zaken te beoordelen.

De wijsheid van boven is ook ongeveinsd. Zij doet niet alsof, maar zij is oprecht en echt. Zij ziet de mensen niet naar de ogen.

We gaan terug naar Psalm 19.

9 De bevelen van de HEERE zijn recht, zij verblijden het hart; het gebod van de HEERE is zuiver, het verlicht de ogen.

Het woord is zuiver en verlicht onze ogen.

10 De vreze des HEEREN is rein, zij houdt voor eeuwig stand; de bepalingen van de HEERE zijn waarachtig, met elkaar zijn zij rechtvaardig.

De vreze des Heeren betekent immers voor ons leven, dat wij van het kwade wijken. En daarom is zij rein.

Zijn bepalingen zijn allemaal samen rechtvaardig en goed.

11 Zij zijn begerenswaardiger dan goud, ja, dan veel zuiver goud; en zoeter dan honing en honingzeem uit de raat.

De rijkdom van Gods woord gaat de rijkdom van aardse schatten ver te boven. Verzamelt u schatten in de hemel, zei Jezus.

Een andere vertaling zegt: uw woord is kostbaarder dan een schat van het edelste goud. En het smaakt beter dan de beste honing.

12 Ook wordt Uw dienaar daardoor gewaarschuwd, in het houden ervan ligt groot loon.

David neemt het serieus met Gods woord en laat zich waarschuwen. En – zo zegt hij – in het houden van de geboden ligt een groot loon.

13a Wie zou al zijn afdwalingen opmerken?

Wie bemerkt al zijn eigen afdwalingen? Daarom mogen we dankbaar zijn als iemand ons op onze afdwalingen wijst.

13b Reinig mij van verborgen afdwalingen.

Verborgen afdwalingen worden niet aangekend. Toch vraagt David om reiniging daarvan. En daar mogen wij ook om bidden.

14 Weerhoud Uw dienaar ook van hoogmoed. Laat die over mij niet heersen; dan zal ik oprecht zijn en vrij van grote overtreding.

Een gebed van David om bewaard te mogen blijven voor hoogmoed. God immers wederstaat de hoogmoedigen maar de nederrigen geeft Hij genade, zoals Jacobus 4:6 zegt.

En dan het inhoudsrijke slotgebed van David, vermeld in vers 15:

15 Laat de woorden van mijn mond en de overdenking van mijn hart welgevallig zijn voor Uw aangezicht, HEERE, mijn rots en mijn Verlosser!

Het gaat om de woorden van mijn mond en de overdenking van mijn hart. Men kan zeggen: het is een gebed voor onszelf.

En wat een verlangen naar een zuivere levenswandel ligt er in dit gebed.

Wat een prachtig gebed, dat ook wij aan het begin van een nieuwe dag mogen uitspreken.

Hoe reageer ik vandaag op dat wat anderen zeggen? Het gaat immers om de woorden van mijn mond!

15 Laat de woorden van mijn mond en de overdenking van mijn hart, welgevallig zijn voor Uw aangezicht, HEERE, mijn rots en mijn Verlosser!